

Gedenk mens, dat je sterfelijk bent...

(meditatie voor de Veertigdagentijd 2009 door Ghislaine van Opstal)

Deze tekst, die we ieder jaar opnieuw te horen krijgen op Aswoensdag, kan bedreigend lijken: we denken er wellicht juist liever níet aan dat we sterfelijk zijn, dat we ooit zullen sterven... Maar toch hoort ook déze tekst bij het evangelie, het eu-angelion = de Blijde Boodschap. De Hebreënbriev zegt het ons duidelijk aan: het is ons lot eenmaal te zullen sterven.

Monniken krijgen aangereikt om dit dagelijks te overwegen. En wij dus ook, op Aswoensdag, als opmaat naar het Paasfeest toe, het feest van de onsterfelijkheid, het feest van het eeuwige Leven!

Als ik iets mankeer, en er moet nader onderzoek gedaan worden, kan ik me zo angstig voelen, zwak en kwetsbaar: wat zal de uitkomst brengen? En dan vóel ik, hoe ik mezelf ten diepste tekort doe als ik alleen in die angst blijf vastzitten. Dat dan, juist dán mijn hulp kan komen uit het proberen aan den lijve te beseffen dat ik sterfelijk bèn. Dat besef moet ik niet wegdringen: het is ons lot dat wij eenmaal zullen sterven. Als ik mijzelf leer, mezelf oefen, om me daar gedurende mijn leven vertrouwd mee te maken, kan het me helpen op het moment dat het wellicht actueel wordt. Niet dat ik dan níet angstig zal zijn. Maar ik denk en hoop en vertrouw, ik geloof dat ik dan een doorgang door de angst heen zal mogen vinden. Een doorgang die Jezus ons is komen brengen, een doorgang in Zijn vóórleven 'dat de dood het einde niet is', resulterend in ons geloofsfeest van Pasen.

Ja, zó concreet is het evangelie, die Blijde Boodschap, voor ons heel concrete dagelijkse leven! Zo concrét verweven is het gelovige leven met ons menselijke leven. Het staat er niet als een 'Fremdkörper' buiten, alleen iets voor op zondag, een uurtje...

De mensen in het vroege christendom kregen een gedegen inwijding in het *mysterie* van het geloof voor ze met Pasen gedoopt werden. In onze tijd is er weer een opleving merkbaar in de gevoeligheid voor precies het mysterieuze van ons geloof, er is een grote aandacht voor wat mystici en heiligen ons kunnen leren, hoe zij ons kunnen inwijden. Daar wordt in voelbaar hoe ook wij verlangen om echt déélgenuoot te kunnen worden van de diepe, existentiële werkelijkheid, de existentiële *waarheid* van ons geloof: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven," zegt Jezus ons aan.

Laten we ons daardoor laten bemoedigen, en op die manier deze tijd naar Pasen toe proberen te be-*léven*!